

изучатъ хитрата италианска работа, и че всичкото дѣло се търкаляло въ архивитѣ на Топхането. Сега хитрийтъ Италианецъ втори пѣтъ продава намъ свойтъ секретъ; Турцитѣ нищо нѣма да узнаятъ; ний ще купимъ, ще направимъ механизми, ще направимъ балони и картечници и ще захванемъ да летимъ съ балонитѣ безъ да се допираме до земята. Тогава никой нѣма да ни улови и ний ще направимъ всичкитѣ наши приготовления въ пълна безопасностъ; и когато бждемъ готови, то ще захванемъ да гърмимъ съ смъртоноснитѣ картечници, ще разстреляме всичкитѣ Турци и ще си спечелимъ автономия. Такова е мнѣнието на позволениитѣ комитетъ и на нашиятъ пълномощникъ въ Цариградъ, койго вече е почналъ прѣговори за балона и за картечницата. Щъ рече че недоволениитѣ и тайчитѣ комитети трѣбва търпѣливо да очакватъ врѣмето когато всичко ще се устрои, а ний немедленно ще пристѣпимъ къмъ събиране пари за балона и картечници. Нашиятъ народъ е миренъ, нѣма да огиде самъ да воюва, защото се страхува отъ Турцитѣ; намъ асдж и не сж нужни неговитѣ юнаци и усилия: стига само народа да даде пари; съ неговитѣ пари ний ще получимъ и церковна самостоятелностъ и екзархатъ и народна автономия, каквато сполучиха Румънитѣ и Сърбитѣ. Съ тѣхъ ний ще образуваме Дунавската конфедерация, всѣки народъ съ своята автономия.

Съ такова напѣствие влезе младия Динко въ Балкана. Душата му се събуди и по-весело захвана да крачи подъ него Чарпанскитѣ му конь. Храбро е воювалъ Динко въ предгорията манджурски и въ степитѣ туркестански, и глѣда той сега на своитѣ родни Балкани, изобилни съ всичко, което само може да пожелае душата, съ всѣкакви богатства, живи и не живи, съ всѣкакви запаси за години и за вѣкове; вижда той че Балканитъ сж таборъ за отбрана, укрѣпенъ и обкопанъ съ воляга Божия, таборъ за защита и за възстаніе, гдѣго есотиинитѣ могатъ да се иплъзнатъ отъ хилядатѣ, да се распрѣснатъ по горитѣ и по долините и да се защищаватъ въ обкопитѣ, въздигнати съ съизволеніето Божие, гдѣго нѣ-